

**'Απ' τὰ κόκκαλα θγαλμένη τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά,
καί σάν πρῶτα ἀνδρειωμένη, καίρε, ὦ καίρε,
ἐλευθεριά.**

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΙΟΗΜΕΡΟΣ ΕΙΔΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' — ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 738

ΑΘΗΝΑΙ 28 ΜΑΡΤΙΟΥ 1973

ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑΣ ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ 21

Τὸ μεγαλειώδεστρον μνημείον τῆς ἀθανάτου Ἑλληνικῆς ψυχῆς εἶναι τὸ θαῦμα τοῦ 1821, ἡ 25ῃ Μαρτίου. Καί ὕμνος αἰώνιος διὰ τὴν φιλοπατρίαν τοῦ Ἑλλήνος καὶ τὴν ἀγάπην του διὰ τὴν ἐλευθερίαν.

Αὐτὸς ὁ διπλὸς καὶ ἀνίκητος ἔρωσ ὑπῆρξεν ἡ ἀσβεστος φλόγα, ἡ ὁποία κατηύγασε καὶ κατέπληξε τὸν κόσμον ὀλόκληρον: «Μία φούκτωσ ρακενδύτων, πεινῶντων καὶ σχεδὸν ἀόπλων ραγιαδῶν, ἡ ὁποία ἐτόλμησεν ὡς ἴση πρὸς ἴσον ν' ἀναμετρηθῆ πρὸς τὸν τρομακτικώτερον γίγαντα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Πῶς, ἄλλως, εἶναι δυνατόν νὰ χαρακτηρίσῃ κανεὶς αὐτὸ τὸ τέλμημα, ἐπὶ ἐξοπασμῶ τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς ψυχῆς, παρὰ ὡς Μέγα θαῦμα;

Εἰς ἐποχὴν μάλιστα καθ' ἣν οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς εἶχον, σχεδὸν λησμονῆσει, τὴν μικρὰν μὲν εἰς ἔκτασιν μεγίστην δὲ εἰς ψυχικὸν δυναμισμόν, Πατρίδα μας, εἰς τὴν ὁποίαν ὄφειλον τόσα πολλά...

Ἄλλὰ, ἡ ἀθάνατος Ἑλληνικὴ ψυχὴ, ὀπλισμένη μὲ ἀδάμαστον θέλησιν, ἐλάμβανε καὶ πάλιν τὸν λόγον εἰς τὴν Παγκόσμιον Ἱστορίαν, διὰ τὴν διδασκίαν διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν μὲ τὸ κατόρθωμά της τὴν ἀνθρωπότητα ὀλόκληρον.

Καὶ ὁ κόσμος ὀλόκληρος ἐσταμάτησεν ἐκστατικός, ἐμπρὸς εἰς τὸ θαῦμα τῆς ἀναστάσεως, ἐμπρὸς εἰς τὴν ἐθελουσίαν τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς.

Τῆς ψυχῆς ὄλων τῶν Ἑλλήνων: Ἀπὸ τὸν Καλοκοτρώνη καὶ τὸν Μισαούλη καὶ τὸν Παπαφλέσσα καὶ τὸν Κανάρη καὶ τὸν Καψάλη, ἕως τοὺς ἀγνώστους νεκρούς, τοὺς λησμονημένους εἰς τὴν στάκην τοῦ Μεσολογγίου — εἰς τὴν στάκην τῆς Ἱστορίας.

Καὶ ἀπὸ τοὺς Τζαβελλαίους καὶ τὴν Δέσπω Μπότσαρη καὶ τὴν Μπουμπουλίνα καὶ τὴν Μαντῶ Μαυρογένους — ἕως τὰς ἀγνοημένας ἀγρότισσας τοῦ Μοριά, τὰς ὁποίας ἐκρέμα εἰς τὰς ἐλαίας των ὁ Ἱμπραήμ, διότι δὲν ἐπροσκύνη.

Ἀπὸ τὴν ἐπαύριον τῆς Ἀλώσεως τοῦ Γένους καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Ὀθωμανικῆς κυριαρχίας, δὲν ἔπαυσε ν' ἀναζητῆ τὴν Ἑθνικὴν του Ἑλευθερίαν καὶ νὰ ἐκδηλῶνῃ τὴν βούλησιν του διὰ νὰ ἐπανεύρῃ αὐτόνομον καὶ ἀνεξάρτητον πολιτικὸν βίον, διότι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀποθάνῃ ἡ Ἑθνικὴ του συνειδησίς. Ἀντιθέτως, ἐπέζησε διὰ μέσον τῶν μυρίων βασάνων καὶ ἀγριοτήτων καὶ συναχῶς ἐνδυναμώμετο.

Τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποία ἐστήριζον τὴν ἀδιάκοπον ροπὴν τοῦ ὑποδούλου ἔθνους πρὸς πολιτικὴν ἀνάστασιν καὶ ἀνόρθωσιν ὑπῆρξεν ἀφ' ἐνὸς μὲν ὁ ἐθνικὸς βίος μετὰ τῶν ἐγγενῶν ἠθικῶν δυνάμεων, τὰς ὁποίας διετήρησεν ἀκεραίας ἢ καὶ ἀνέπτυξε περισσότερον, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ ἐλπίδες καὶ αἱ προσδοκίαι του, στρεφόμεναι πρὸς τὰς χριστιανικὰς δυνάμεις τῆς Εὐρώπης.

Χάρις δέ, εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πίστιν καὶ τὰ ἰδεώδη τῆς Φυλῆς, ἐδημιούργησε τὸν, πράγματι, περᾶστιον ἄθλον, τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Γένους.

Καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ ἔθνους ἠγωνίσθη σθεναρῶς ἐπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν, ἐπὶ τὰ ὀλόκληρα ἔτη, ἕως ὅτου λυγίσῃ ὁ Ἀσιατικὸς Κολοσός.

Ἐχρηιάσθησαν χιλιάδες νεκρῶν καὶ μυριάδες ἠκρωτηριασμένων, ἐχρηιάσθησαν αἱ σφαγαὶ τῆς Χίου καὶ ἡ Καταστροφὴ τῶν Ψαρρῶν καὶ τοῦ Μεσολογγίου τὸ ὀλοκαύτωμα, ὁμοῦ μὲ τοῦ Ζαλόγγου τὴν ἀκαποκισίαν, διὰ νὰ ἐξυπνήσῃ ἀπὸ τὴν νάρκην ἡ Εὐρώπη — ν' ἀποφραχθοῦν τ' αὐτὰ τῆς εἰς τὴν κραυγὴν τοῦ ἱεροῦ καὶ δικαίου ἐνὸς ἠρωϊκοῦ λαοῦ ποῦ ἠγωνίζετο διὰ τὴν Ἑλευθερίαν του.

Αὐτῆς τῆς γενναίας Ἑλληνικῆς Ψυχῆς ἀποτελεῖ ἱερὰν λατρευτικὴν ἐκδήλωσιν ἡ ἐορταζομένη ἀπὸ τοὺς Πανέλληνας Ἱστορικὴ Ἐπέτειος τῆς 25ῆς Μαρτίου 1821.

Ἐπιβεβλημένη Ἑθνικὴ καὶ Ἱστορικὴ ἐπιταγή. Ἑθνικὸν χρέος ὄλων τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς διαβιούντων Ἑλλήνων. Εἶναι ἡ στιγμή, ἡ ὁποία, εἰς τὸν νοῦν καὶ τὰς καρδίας μας, ἐνώνει εἰς ἄρρηκτον συνέχειαν τὸ παρὸν μετὰ τοῦ ἐνδόξου παρελθόντος.

Εἰς αὐτὸ τὸ Ἑθνικὸν προσκλητήριον, αἱ ἠρωϊκαὶ μορφαὶ τῶν μαρτύρων καὶ ἡμιθέων, ὄλων ἐκείνων ποῦ ἐθεμελίωσαν μὲ τὸ ἀγιον αἷμα των τὴν Ἑλληνικὴν Ἑλευθερίαν, ἐπανερχοῦναι τὰς ἡμέρας αὐτὰς — ἐξαιλωμένοι ἱστορικαὶ μορφαὶ — ἐν μέσῳ ἡμῶν, διὰ νὰ ἀποκαθάρουν ἀπὸ τὴν κόνιν καὶ τὸν ρύπον τῆς καθημερινότητος, τὴν ψυχὴν μας, τὴν ψυχὴν ὄλων τῶν νέων Ἑλλήνων.

Προβάλλουν καὶ περιίπτανται ὑπεράνω ἡμῶν, διδάσκοντες μὲ τὰς μεγαλειώδεις θυσίας των πίστιν, ἀγάπην, ὁμόνοιαν καὶ συνεχῆ ἐπαγρύπνησιν διὰ νὰ διατηρηθῆ ἕσασι τὸ ἀειθαλὲς δένδρον τῆς Ἑλληνικῆς Ἑλευθερίας, ἀμόλυτον καὶ ἀγνόν.

Μὰς ὑποδεικνύουν τὸν φωτεινὸν μας δρόμον πρὸς τὰ πεπρωμένα καὶ τὰ ἰδανικά τῆς ὑπερόχου Φυλῆς μας.

Ἄς φανῶμεν ἀντάξιοι τῶν γενναίων πατέρων μας, ἄξιοι ὄλων ἐκείνων τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ καὶ εὐγνωμοσύνη δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκφρασθῆ μὲ λόγους.

Ἄς στρέφωμεν εὐλαβικά μὲ ἱερὰν συγκίνησιν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν μας πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπετέλεσαν τὸ μέγα θαῦμα τοῦ 21.

Εἰς ὄλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ὑλοποίησαν διὰ τῆς θυσίας των τὸ σύνθημα τοῦ Ρήγα:

«Γιὰ τὴν Ἑλευθερίαν καὶ γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν τὴν Ἁγίαν.»

Ἄς σταθῶμεν ὑπερήφανοι ἐμπρὸς εἰς τὴν ἐκτυφλωτικὴν λάμψιν, ἡ ὁποία καταυγάζει τὸ σύμπαν, τοῦ Μεγάλου καὶ θαυμαστοῦ σήμερα, τὸ ὁποῖον ὀφείλεται εἰς τοὺς θρυλικούς των ἀγῶνας καὶ τὰς ἐκατόμβας τῶν θυσιῶν των.

Καὶ ἄς συνεχίσωμεν, ὡς Διδάσκαλοι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, νὰ σφυρηλατῶμεν ἐπὶ τὸν ἀνθῶν τῆς Πατρίδος μὲ τὰ ἀκατάλυτα νέματα τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ μας ἰδεώδους, πρὸς δόξαν τῆς φιλότιμης μας Πατρίδος.

Εἶναι τὸ καλύτερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι μὰς ἐχάρισαν τὸ θεῖον δῶρον: Τὴν Ἑθνικὴν μας Ἀνεξαρτησίαν.

